

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-591/13

Evropská komise

v.

Spolková republika Německo

„Nesplnění povinnosti státem — Daňové právní předpisy — Odklad zdanění kapitálových zisků, jichž bylo docíleno při prodeji určitého investičního majetku — Výběr daní — Svoboda usazování — Článek 49 SFEU — Článek 31 Dohody o EHP — Rozdílné zacházení se stálými provozovnami nacházejícími se na území členského státu a se stálými provozovnami nacházejícími se na území jiného členského státu Evropské unie nebo Evropského hospodářského prostoru — Přiměřenost“

Shrnutí – rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 16. dubna 2015

- Žaloba pro nesplnění povinnosti — Právo Komise podat žalobu — Lhůta pro jeho výkon — Neexistence — Svobodná volba okamžiku podání žaloby — Výjimka — Nadměrná délka trvání postupu před zahájením soudního řízení, která může být na újmu právu na obhajobu — Důkazní břemeno*
(Článek 258 SFEU)
- Žaloba pro nesplnění povinnosti — Předmět sporu — Určení během postupu před zahájením soudního řízení — Upřesnění původních výtek v návrhu na zahájení řízení — Přípustnost*
(Článek 258 SFEU)
- Svoboda usazování — Ustanovení Smlouvy — Působnost*
(Článek 49 SFEU)
- Svoboda usazování — Omezení — Daňové právní předpisy — Odklad zdanění kapitálových zisků, jichž bylo docíleno při prodeji určitého investičního majetku, jejich převodem na nový majetek — Odklad podléhající příslušnosti tohoto nového majetku do investičního majetku stále provozovny nacházející se na území daného státu — Omezení svobody usazování — Odůvodnění — Nutnost chránit soudržnost daňového režimu — Neexistence — Zachování rozdělení zdaňovací pravomoci mezi členské státy — Nepřiměřenost*
(Článek 49 SFEU; Dohoda o EHP, článek 31)
- Mezinárodní dohody — Dohoda o Evropském hospodářském prostoru — Volný pohyb osob — Svoboda usazování — Daňové právní předpisy — Odklad zdanění kapitálových zisků, jichž bylo docíleno při prodeji určitého investičního majetku, jejich převodem na nový majetek — Odklad podléhající příslušnosti tohoto nového majetku do investičního majetku stále provozovny*

*nacházející se na území daného státu — Omezení svobody usazování — Odůvodnění —
Nutnost chránit soudržnost daňového režimu — Neexistence — Zachování rozdělení zdaňovací
pravomoci mezi členské státy — Nepřiměřenost*

(Článek 49 SFEU; Dohoda o EHP, článek 31)

1. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 14 a 15)

2. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 19–25)

3. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 54–56)

4. Členský stát tím, že přijal a ponechává v platnosti daňový režim, který podmiňuje možnost odkladu zdanění zisků z prodeje majetku, který je součástí investičního majetku stálé provozovny osoby povinné k dani nacházející se na území daného státu, tím, že tyto kapitálové zisky jsou znovu investovány do pořízení nového majetku, který je součástí investičního majetku stálé provozovny osoby povinné k dani nacházející se na téže území, nesplnil povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 49 SFEU a článku 31 Dohody o Evropském hospodářském prostoru.

Toto rozdílné zacházení týkající se odložení zdanění zisků může vést ke znevýhodnění v oblasti cash-flow pro osobu povinnou k dani přející si tyto kapitálové zisky znovu investovat za účelem pořízení nového majetku určeného pro stálou provozovnu nacházející se na území jiného členského státu. Toto rozdílné zacházení může přinejmenším činit méně přitažlivými reinvestice uskutečňované mimo území daného státu oproti reinvesticím uskutečňovaným na tomto území, aniž by mohlo být vysvětleno objektivně rozdílnou situací.

I když může být zdanění kapitálových zisků při jejich reinvestování za účelem pořízení nového majetku mimo vnitrostátní území odůvodněno pohnutkami souvisejícími s nutností zachovat rozdělení zdaňovacích pravomocí mezi členské státy, taková vnitrostátní právní úprava, jejímž účinkem je, ve všech případech reinvestování kapitálových zisků mimo vnitrostátní území, okamžité zdanění těchto zisků, přesahuje meze toho, co je nezbytné k dosažení cíle spojeného s nutností zachovat rozdělení zdaňovacích pravomocí mezi členské státy, a to z důvodu existence opatření omezujících svobodu usazování méně nežli okamžité zdanění.

Je třeba ponechat osobě povinné k dani volbu mezi okamžitou platbou této daně a její odloženou platbou, podléhající případně zaplacení úroků dle použitelné právní úpravy.

Takové omezení nelze odůvodnit ani nezbytností chránit soudržnost vnitrostátního daňového režimu, jelikož nebyla prokázána existence přímé souvislosti mezi dotyčným daňovým zvýhodněním a kompenzací takového zvýhodnění určitým daňovým odvodem.

(viz body 58–60, 67, 72, 74, 83 a výrok)

5. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 79–82 a výrok)